

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/2/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7114206718
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7114206718.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu JUDr. Frederiky Zozulákovej a JUDr. Marianny Hraboveckej v právnej veci starostlivosti súdu o maloletého P. Z. nar. XX.X.XXXX bývajúceho u matky zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice na návrh matky M. Z. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v C. na ul. E. č. XX zastúpenej JUDr. Rudolfom Maníkom, PhD., MBA, MHA, ADVOKÁT s.r.o. so sídlom v Košiciach na ul. Masarykovej č. 2 za účasti otca Ing. P. Z. nar. X.XX.XXXX bývajúceho v A. na ul. Z. č. XX o zvýšenie výživného, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 16.10.2014 č.k. 18P 41/2014-54 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zvýšil výživné od otca pre mal. P. zo 120 € mesačne na 160 € mesačne od 1.9.2014 do budúca, ktoré zaviazal otca platiť matke vždy do 15. dňa v mesiaci vopred. Dĺžné výživné za obdobie od 1.9.2014 do 31.10.2014 v sume 40 € zaviazal otca zaplatiť matke do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti návrh matky na zvýšenie výživného zamietol a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie matka s návrhom, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že vyhovie jej návrhu na zvýšenie výživného na 250 € mesačne. Nesúhlasí so zamietnutím návrhu v prevyšujúcej časti, pretože v tomto rozsahu súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav a nesprávne vec právne posúdil. V konaní bola preukázaná výška výdavkov pre maloletého, ktoré nie sú vôbec nadsadené a zodpovedajú ich skutočnej výške. Súd prvého stupňa nezohľadnil, že otec podniká od roku 2009 ako živnostník, podniká ako jediný spoločník a konateľ právnickej osoby a do spoločnosti Aquabazén v novembri 2013 vložil peňažný vklad 7.000 €. Jej príjem dosahuje výšku 508 € mesačne a vzhľadom na skutočnosť, že odôvodnené potreby maloletého nástupom na základnú školu a navštevovaním karate od posledného určenia výživného v roku 2009 vzrástli. Od poslednej úpravy výživného uplynulo 5 rokov a zvýšenie výživného na 160 € mesačne nepokladá za dostačujúce. Otec inú vyživovaciu povinnosť nemá. Vlastní dve motorové vozidlá, je chovateľ psích plemien, preto môže podľa svojich schopností a možností platiť vyššie výživné.

Kolíznym opatrovníkom vo vyjadrení k odvolaniu navrhol odvolaciemu súdu rozhodnúť na základe dostupným dôkazných materiálov s poukazom na odôvodnené potreby maloletého s prihliadnutím na príjmové a majetkové pomery otca.

Otec vo vyjadrení navrhol potvrdiť napadnutý rozsudok ako vecne správny a dôvodný a odvolanie matky považuje za nedôvodné.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 2 písm.a/ O.s.p. a dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení Zákona o rodine, v súlade s § 132 O.s.p. vyhodnotil dôkazy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo v konaní najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, preto je odôvodnenie rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Odvolací súd dodáva, že zmenou pomerov v zmysle ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine sa rozumie výrazná zmena tých okolností na jednej alebo druhej strane, t.j. oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom, pričom musí ísť o zmenu trvalú, nielen prechodnú a musí ísť o zásadnú zmenu v tých okolnostiach, z ktorých vychádzalo predchádzajúce rozhodnutie o výživnom. V konaní o zvýšení výživného je preto potrebné porovnať pomery, z ktorých vychádzalo predchádzajúce súdne rozhodnutie o výživnom s pomermi existujúcimi v čase rozhodovania súdu o návrhu na zmenu výživného. Aj pri rozhodovaní o výživnom v dôsledku zmeny pomerov sa použijú zásady, ktoré sú rozhodujúce pre určenie výživného. V danom prípade ide o ust. § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 a ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, z ktorých vyplýva, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť trvajúca do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Pri určení výživného súd prihliada na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku alebo majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvého stupňa sa dôsledne riadil uvedenými zásadami určovania rozsahu výživného pri zmene pomerov a dôsledne sa vysporiadal s podstatnými skutočnosťami, ktoré tvoria odvolacie argumentácie matky. Odvolací súd zdôrazňuje, že odôvodnené potreby maloletého sú vysoké, pričom na ich uspokojovanie sa majú podieľať obidvaja rodičia primerane svojim zárobkovým schopnostiam a majetkovým pomerom. Z vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa vyplýva, že od predchádzajúcej úpravy výživného došlo k zmene pomerov, pretože v súčasnosti maloletý navštevuje 4. ročník základnej školy, v súvislosti s čím jeho odôvodnené potreby sa zvýšili a zvýšili aj návštevou karate klubu, v súvislosti s návštevou ktorého potrebuje mať adekvátne oblečenie a to kimono a chrániče, ktoré stoja 20 € + 20 € a musia sa obmieňať podľa toho, ako maloletý sa vyvíja. Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním správne zistil, že maloletý žije v spoločnej domácnosti so svojou matkou, ktorá si plní vyživovaciu povinnosť aj osobnou starostlivosťou o maloletého a zároveň je schopná zo svojho príjmu dopĺňať potrebnú výživu maloletého. Na strane otca boli splnené zákonné podmienky pre zvýšenie výživného, pretože otec je naďalej živnostník a jediný konateľ spoločnosti Aquabazén, kde doposiaľ preukázateľné príjmy nemá, avšak má naďalej príjmy z výkonu činnosti stavby bazénov na základe živnosti. Otec od predchádzajúcej úpravy výživného sa oženil a jeho manželka je zárobkovo činná. Súd prvého stupňa zistil, že otec priznal príjem 500 € mesačne z podnikania, avšak správne konštatoval predpoklad potenciality príjmov, že tento príjem môže byť aj vyšší, pretože otec ako živnostník si sám reguluje svoje výdavky a používa motorové vozidlá, ktoré sú zapísané ako vlastníctvo firmy aj na súkromné účely, avšak náklady s tým súvisiace sa odpočítavajú z príjmov na strane firmy, preto si otec vylepšuje svoju finančnú situáciu. Navyše otec sa snaží prispievať aj nad rámec určeného výživného, čo sa preukázalo aj tým, že od podania návrhu platí výživné 140 € mesačne a správne prihliadol konajúci súd aj na to, že otec zakúpil maloletému horský bicykel, čím odbremenil tie náklady matky, ktoré by matka vynaložila na kúpu nového bicykla, preto správne považoval za primerané zvýšiť výživné na 160 € mesačne

od dátumu, keď maloletý nastúpil do vyššieho ročníka základnej školy. Aj podľa názoru odvolacieho súdu zvýšené výživné zodpovedá schopnostiam a možnostiam otca aj s prihliadnutím na finančné a majetkové pomery matky, aj keď odôvodnené potreby mal. P. sú vyššie ako zvýšené výživné, odvolací súd dodáva, že pri rozhodovaní o rozsahu výživného je potrebné v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa vychádzať z toho, aká peňažná suma je potrebná na úhradu odôvodnených potrieb dieťaťa, pričom k týmto potrebám patria výživa vo vlastnom zmysle slova, hmotné potreby ako šatstvo, bielizeň, obuv, nájomné za byt a tiež potreby súvisiace s rozširovaním a prehĺbovaním vzdelania dieťaťa, rozvojom jeho záujmov a potrieb, prípravou na budúce povolanie, kultúrne, športové a rekreačné potreby, ako aj potreby súvisiace s ich zdravotným stavom, t.j. všetky nevyhnutné potreby, ktoré vyžaduje život kultúrneho človeka v súčasnosti. Miera týchto potrieb je odstupňovaná a závisí predovšetkým od veku dieťaťa, jeho zdravotného stavu, pričom odôvodnené potreby detí sú v rovnakom veku a na rovnakom stupni školskej dochádzky spravidla rovnaké, pokiaľ nie sú v určitom konkrétnom prípade zvýšené v dôsledku zhoršeného zdravotného stavu, finančne náročnej kultúrnej, záujmovej alebo športovej činnosti, prípade ak rozumové schopnosti dieťaťa odôvodňujú nadštandardné vzdelávanie dieťaťa, to znamená, že pokiaľ prezentované výdavky na výživu dieťaťa nevybočujú z rámca potrieb iných detí v tomto veku, možno ich považovať za všeobecne známu skutočnosť a nie je potrebné ich osobitne dokazovať (§ 121 O.s.p.). Vychádzajúc z vyššie uvedených úvah je potrebné zdôrazniť, že výživné nie je možné určovať mechanickým výpočtom. Na strane povinných osôb, rodičov dieťaťa, súd zisťuje ich reálne príjmy, celkové majetkové pomery, nevyhnutné životné náklady a prihliada na ich zákonné vyživovacie povinnosti. Odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa dôsledne posúdil pomery účastníkov v čase predchádzajúcej úpravy výživného s pomermi existujúcimi v čase terajšieho rozhodovania a dospel k totožnému právnomu záveru ako súd prvého stupňa, že bola preukázaná kvalifikovaná zmena pomerov odôvodňujúca zvýšenie výživného od dátumu nástupu maloletého do vyššieho ročníka základnej školy, t.j. jeho druhého stupňa a zvýšené výživné výživné súdom prvého stupňa je vzhľadom na zákonné ustanovenia citované v odôvodnení napadnutého rozsudku a z nich vyplývajúce zásady primerané reálnym zárobkovým schopnostiam a možnostiam otca, ako aj jeho majetkovým pomerom zohľadňujúcim odôvodnené potreby mal. P., preto odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa o zvýšení výživného a dlžnom výživnom potvrdil a podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia sa v celom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením, ktoré je v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, pretože žiaden z účastníkov náhradu trov konania nežiadal (§ 224 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.